

Informace o zápisu do MŠ

Zápis vypsal náš zřizovatel a provozovatel, Statutární město Č. Budějovice, pro všechny svoje MŠ ve městě v týdnu od 30. 3. do 3. 4. 2009. Zápis bude zveřejněn měsíc předem na bráně MŠ a v médiích. Kritéria pro přijetí jsou připravena, odbor školství je bude konzultovat s Jihočeským krajským úřadem a pak půjdou ke schválení do Rady města (4.3.). Po schválení a případném zapracování připomínek zašle odbor školství schválená kritéria a budou závazná pro všechny MŠ; ředitelky si nesmí dělat žádné svoje úpravy!!!

Poznámka k zápisu:

Na naší MŠ Nerudova si rodiče mohou formuláře Žádostí o umístění dítěte do MŠ pro šk.rok 2009/10, Evidenční list dítěte pro potvrzení pediatra o povinném očkování a pro potvrzení o zaměstnání rodičů vyzvednout v kanceláři ředitelky MŠ předem, od 20. 3. 2009 v době od 8 - 11.hod., a odevzdají vyplněné formuláře ve vyhlášeném týdnu zápisu, od 30.3.do 3.4.2009, ne dříve.

Ředitelství MŠ se snaží o snížení stavu dětí na třídách o 2 děti dle prostorové kapacity MŠ, tento počet by znamenal přijmout o 12 dětí méně na MŠ než v minulých letech. Konečné rozhodnutí závisí na zřizovateli.

Webové stránky MŠ se stále vyrábějí, jelikož čekáme na jednotlivé třídní vzdělávací programy a fotodokumentaci ze tříd.

Jsou k dispozici: <http://www.ms-nerudova.tym.cz/>

Informace o naší MŠ a ostatních MŠ ve městě jsou stručně také na webových stránkách města.

*Eliška Chlachulová
Ředitelka MŠ*

Užitečné kontakty:

Waldorfské třídy při MŠ Nerudova

Ředitelka MŠ E. Chlachulová	387 426 020
Jídelna - odhlašování obědů	387 424 595
tř. učitelky Skřítků a Broučků	387 426 020

ZŠW ČB o. p. s. při ZŠ Máj II, M. Chlajna 23, České Budějovice

Ředitelka ZŠW Milena Vlčková	725 071 245
Tř. učitelé – společně	725 071 243
Družina	725 071 244
M. Kovářová sokr.	739 244 764
A. Kubáková soukr.	733 136 842
Jídelna – odhlašování obědů	385 311 066, 385 103 246

Březen

Pozdravte ještě jednou zimu,
skoňte se k sněhu tajícímu.
Kus jara už k nám padlo z výšek:
podléška, modrý větrníček.

Otvírá očka ještě spící,
jako když dítě na polštáři
v den již se rozednívajícím
dívá se po matčině tváři.

A ta, jež nemůže se vynadívát,
musí se smát a počne zpívat.

(J. Seifert)

V tomto čísle doporučujeme:

K. Dvořáková: Proč má waldorfská pedagogika tak obezřetný vztah k médiím II?

Co se děje ve třídách mateřské školy?

Skřítci

Období prvního pololetí uteklo jako voda, musím říci, že jsme si společně prožili mnoho hezkých chvil. Když se ohlédnu nazpátek, měsíc říjen proběhl ve znamení seznamování dětí s tetou Petrou, s nově příchozími skřítky, s rituály a třídními pravidly. Všem Skřítkům patří velká pochvala za to, s jakou savatrpělivostí a snahou vše zvládli, ale pořád máme na čem pracovat.

Pomalou jsme se připravovali na Martinskou slavnost, zpívali jsme písničky, hráli jsme si Martinský příběh, kdy se každý Skřítek na chvíli proměnil v Martina a osedlal si svého bílého koně. Martinská slavnost se konala ve Stromovce společně se Základní školou waldorfskou. Skřítci si zapálili svá světýlka a v doprovodu Martinských písní jsme se vydali s napečenými rohlíčky za žebřákem, se kterým se přijel rozdělit Martin na bílém koni.

Na konci listopadu, kdy se v přírodě vše pomalu chystá k zimnímu spánku a venku ubývá světla, jsme si prožili spolu s rodiči slavnost adventní spirály. Děti se tak vydaly, v doprovodu krásného anděla a zvuku koled, zapálit si světýlko, které je pak provázelo až do doby Vánoc. Na svátek Sv. Mikuláše k nám zavítal Mikuláš se zlatou knihou plnou dobrých skutků a hříšků, v doprovodu andělů a několika čertů. Za slib, že se děti polepší, dostaly plný koš výslužek. Po Mikuláši Skřítci začali hrát betlémský příběh: Putování Marie a Josefa do Betléma. Byla radost pohledět, s jakým nasazením a zájmem děti hrály - vše jste milí rodiče se svými blízkými mohli shlédnout na vánočním posezení.

Po vánočních prázdninách nás všemi činnostmi provázel příběh o třech mudrcích, kteří se přišli poklonit Ježíšku do Betléma.

V půli ledna jsme se pomalu připravovali na Hromnice, stočili jsem si svíčku z včelí plástve, ze všech zbytků jsme si vyrobili jednu velkou

Hromničku k nám do školky, aby nás chránila před hromy a blesky a bylo nám ve třídě hezky.

Měsíc únor vyvrcholil v radostném prožití masopustního veselí. Upekli jsme si masopustní šišky, v den slavnosti jsme si „okovali“ botky na tanec, zahráli si na medvěda, na muzikanty, na kominíka s kominicí, tancovali tanečky k masopustním písničkám a pak společně připravili hostinu, o kterou se nám postarali starostliví rodiče.

Velký dík patří všem rodičům, kteří se podíleli na přípravách slavností, zajištění pomůcek, materiálu, občerstvení...

Velký dík patří také naší Monice, která nám všem moc pomáhá a hezky se stará o naši třídu.

Děkujeme!!!

A co nás čeká?

- 4.3. Loupežnická pohádka (1.třída)
- 4.3. v 19:30 třídní schůzka (6.třída)
- 29.3. Vynášení Mořeny

Narozeniny budou slavit:

- 17.3. Adélka Jerhotová, 6 let
- 20.3. Kristýnka Petráňová, 6 let

Teta Petra

Broučci

„Jemine, domine, masopust pomine, jemine, domine, masopust pryč.“

Masopust si užíváme, děláme masky z papíru, pečeme masopustní koláče a kobližky, chystáme se zatančit masopustní kolečko. Připravujeme narozeninovou slavnost pro tetu Alču, oslaví svoji první padesátku. Společně s dětmi a rodiči pro ni malujeme obraz – strom s dvaceti poupátky – každý Brouček vytvoří jeden květ. Naše milá Alenko, přejeme Ti vše nejlepší.

Po masopustu nás čeká období předvelikonoční, postní. Po druhé neděli Sazometné si pěkně naši třídu uklidíme a vysmýčíme všechny kouty. Před čtvrtou nedělí – Liščí – společně upečeme pro děti s maminkami preclíky, které potom navěsíme na větvíčku. Tak to dělaly maminky v postní době dětem na přilepenou. Na Smrtnou neděli u Malého jezu společně se Skřítky vyneseme Mořenu a domů si přineseme symbol života a jara – létěčko. Plánujeme také velikonoční dílničku pro rodiče a děti, sejdem se 6. 4. 2009 odpoledne a budeme

společně s dětmi tvořit velikonoční dekorace (zdobit vajíčka různými technikami, vytvářet velikonoční závěsy, vrkoče a aranžmá na slavnostní stůl). Na Zelený čtvrtek budeme s dětmi péct jidáše. Doufám, že toto období prožijeme v pohodě s krásnými zážitky.

Jako každý rok na jaře slavnostně otvíráme náš les na Borku. Tento rok mám obavy, že díky přísným bezpečnostním opatřením nebudeme moci dětem výlety do přírody dopřát. Uvidíme!

Narozeniny budou slavit:

- 19. 4. Kysel Adam, 4 roky
- 16. 5. Marešová Blanka, 7 let
- 21. 5. Firmanová Tereza, 5 let
- 29. 5. Kortusová Barbora, 4 roky
- 29. 5. Kortusová Natálie, 4 roky

Teta Majka

Co se děje ve třídách ZŠW?

Slovo paní ředitelky

Přijde mi to od září jako chvilka a přitom už uběhlo půl roku. Půl roku plného starostí, aby se naší škole dařilo, ale hlavně radosti, že se máme o co „starat“. Vše plyne pohodově, i když chybička se občas vloudí, ale máme na ni všichni právo, stále se učíme.

Máme za sebou také několik podařených akcí, např. adventní jarmark, vánoční akademii, roční a měsíční slavnosti... a u těch bych se ráda zastavila a pozvala všechny rodiče, aby se někdy přišli podívat. Je to krása, když vidíte jak měsíc po měsíci děti získávají nové dovednosti a vědomosti.

Většinou to „slavíme“ poslední pátek v měsíci od 8 do 8,45 hodin v tělocvičně. Děti velmi motivuje vidět, co jejich spolužáci při vyučování dělají a musím je pochválit, že vydrží, většinou obdivně, sledovat celé představení. Ráda bych pochválila šestáky, není to jednoduché zvykat si po pěti letech na něco jiného a mám radost, že většina z nich kladně hodnotí jiný přístup k výuce i k jejich osobnosti.

Dnes a denně si uvědomuji, že existence waldorfské školy v Českých Budějovicích je veliký úspěch, ale také veliká zodpovědnost a bez pomoci všech spokojených dětí, pilných kolegů a

obětavých rodičů bychom neměli šanci vytvořit přívětivé a přínosné prostředí školy.

Děkuji Vám všem.

*Milena Vlčková
Ředitelka ZŠW*

2. třída se rozrůstá

S velkou radostí oznamujeme, že nás ve druhé třídě stále přibývá! Kromě tří nových žáků, kteří se přihlásili do naší třídy už v září (Victorie Fiktusová, Václav Petřík a Matěj Lett), přibyl v prosinci další zájemce o waldorfskou pedagogiku – Vojtěch Peší.

Všichni si ve třídě rychle našli nové kamarády a jsou spokojeni i se způsobem vyučování. Nyní má tedy 2. třída 19 žáků.

Rozrostla se i naše širší rodina - na podzim přibyly Verunce Struskové hned dvě sestřičky najednou, Evičce Bláhové jedna a Erikovi Mejtovi se v únoru narodil bratříček. Už se jistě všichni těší, až dětičky povyrostou a budou je moci pozvat k nám do školy k zápisu do první třídy.

Rodičovské schůzky:

11.3., 15. 4., 13. 5. a 17. 6. vždy v 17hod.

Zatím jen tiše záviděli, jak svým sourozencům psaly a kreslily zvací dopis Eliška Bernardová a Sára Jírovcová. V dalších letech si pozvou své sourozence k zápisu i Kačenka Fuková, Gina Guffanti, Alex Horák, znovu i Sára Jírovcová, Adélka Kortusová, Valentýnka Kubínová, Lukáš Marek a Matěj Krajánek.

Zatím napsali a nakreslili dopisy pro „cizí“ děti, které jsme uvítali při zápisu 12. a 13. února.

*Miroslava Štandová
Třídní učitelka 2. třídy*

3. třída – Od lokte a palce k řemeslům

I v matematice lze podniknout návrat do minulosti. Na historických příkladech a ze společných rozhovorů, při kterých jsme přemýšleli o tom, proč lidé začali měřit čas a stanovili jednotky vah a míry, jsme si uvědomili chytrost a praktičnost našich předků.

Zjistili jsme, že člověk je měřítkem všech věcí. V lidské postavě jsme odhalili jednotlivé míry a s velkou radostí jsme si vše prakticky vyzkoušeli. Ve třídě jsme si změřili různé předměty pomocí našeho loktu, palce, dlaně nebo kroku. I doma si žáci svým tělem vyměřili své pokojíčky, kuchyňské stoly nebo oblíbenou knihu, ale i živé tvory – např. kocoura s ocasem i bez ocasu. Pomocí metru jsme pak změřili výšku všech žáků včetně paní učitelky a zjistili jsme, že kdybychom si všichni lehli za sebe do přímky, měřili bychom 33 metrů a 99 centimetrů.

Velmi rádi jsme také odhadovali délku času. Někdy se nám zdála jedna minuta dlouhá jako věčnost, zato deset sekund vždy uběhlo velmi rychle. Vymýšleli jsme si různé úkoly a snažili se je

provést v co nejkratším čase. Běhali jsme na čas štafetu kolem třídy nebo jsme skákali a také bezchybně říkali jazykolamy.

Při odhadu, co je těžší nebo lehčí, jsme také využili naše tělo. Stáli jsme v rovnováze a při rozpažení jsme ve svých dlaních jako v miskách vah odhadovali, který z předmětů je těžší, a vše nakreslili a zapsali do epochových sešitů.

Po jarních prázdninách na třetáky čeká epocha řemesel. Ve 3. třídě, kdy děti procházejí „krizí 9. roku“, si budeme nejen vyprávět o povoláních a řemeslech, se kterými jsme se setkali jak ve světě pohádek, tak i ve světě skutečném.

Možná si říkáte, že návrat do minulosti je snad nepravdivou perspektivou, a bylo by správnější vylíčit dětem svět práce bez okolků a tak, jak je tomu dnes. My se na těchto historických příkladech učíme způsobu pozorování a vnímání rozdílností, které nás vedou k vděčnosti za současný pokrok, který se udal právě díky našim předkům.

Těšíme se tedy společně na návštěvy jednotlivých řemeslníků: do konce školního roku bychom chtěli navštívit pekaře, kominíka, truhláře, ševce, švadlenu, skláře, včelaře a vydáme se ještě jednou do Jihočeského muzea na výstavu Klostermannovy Šumavy.

Řemesla jsme si ale tento rok prožili ještě jinou formou, a sice při letošním masopustu. Ve třetí třídě se žáci proměnili v řemeslníky, kteří představili sami sebe i svou práci, a ve třídě proměněné v lidové tržiště si vyzkoušeli práci s hlínou, u švadleny si ušili obal na knihu, vyrobili si něco pěkného ze dřeva a nakonec se naučili cukrářskému umění.

*Kateřina Kozlová
třídní učitelka 3. třídy*

6. třída očima Kačky Bambasové

Náš život v 6. třídě probíhá celkem normálně...

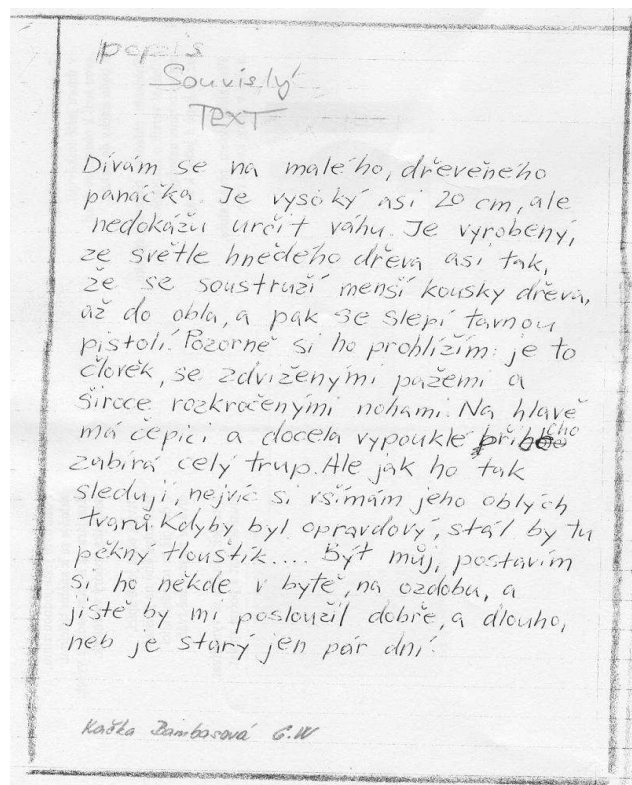
Všichni už jsme si na všechno zvykli. Na to, že nemáme známky, že nám nezvoní, i na to, že třeba máme víc hodin v kuse, nebo že pořádáme mnohem více společných akcí. Prostě na všechno, v čem je waldorfská škola jiná a co přináší. Waldorfská pedagogika tedy spočívá v tom, že je tři týdny stejný předmět (mimo jiné). Tudíž jde o

proces zapomínání a vzpomínání, jak jsme všichni byli důsledně obeznámeni. Já osobně si myslím, že je to lepší, neb si to mnohem víc zapamatuji, když to probíráme tak intenzivně. S holkama si o tom moc nepovídáme, protože nám to už přijde úplně normální, takže na to nevidím pohled od jiných.

Co se týče těch akcí, ano, je pravda, že tato škola je poněkud aktivnější. Za ten půlrok, co zatím na škole jsem, jsem zažila spoustu věcí: velkolepou školní besídku v Bazilice, třídní výlet – přechod přes Slepíčí hory, zápis prvňáčků - pojatý jako pohádka či vánoční jarmark, při němž se seskupilo tolik lidí, že se nedalo projít po chodbě. Prodávaly jsme s holkama (Ádou Vlčkovou, Kristinou Janečkovou, Kristýnou Pekařovou a Májou Vlčkovou) písková přáníčka a s dětmi jsme je i vyráběly. Přes ten frmol (a taky přes neřidnoucí dav lidí) jsme se skoro nedostaly k vedlejšímu stánku s občerstvením. Tak to je jeden z mnoha zážitků.

Kateřina Bambasová
Žákyně 6. třídy

8. interní setkání:

Dílna waldorfských učitelů a vychovatelů v Ostravě 29. 1. – 1. 2. 2009

Po slavnostním předání pololetních vysvědčení spěchaly p. učitelky a vychovatelky z českobudějovické waldorfské školy na vlak, aby se včas dostaly do Ostravy, kde úvodní večerní přednáškou začalo každoroční pracovní setkání učitelů a vychovatelů waldorfských škol.

Každým rokem pořádá toto užitečné setkání jedna z waldorfských škol v ČR (loni Brno) a vždy je setkání neseno jiným mottem. Letos jím bylo: „**Naslouchat duchu času - pedagogické umění z bdělého prožívání současnosti.**“

Ve čtyřech přednáškách předních odborníků na waldorfskou pedagogiku a zároveň zkušených waldorfských učitelů byla z různých úhlů pohledu nahlížena problematika současnosti, člověka 21. století a waldorfské pedagogiky, která i po téměř 100 letech své existence dokáže a chce odpovídat na impulzy současnosti a působit ve prospěch zdravého vývoje člověka.

V první přednášce zmínil T. Zdražil některé proměny, které se udály v životě člověka za posledních 100 let, a zároveň nastínil cíle waldorfské pedagogiky v těchto souvislostech. Hovořil o proměně zdravotního stavu obyvatelstva, úbytku horečnatých onemocnění a nárůstu „studených“ nemocí (psychická onemocnění, alergie, nádorová onemocnění...). Hlavní cíl waldorfské pedagogiky zde vidí v **péči o správné**

dýchání, které podporuje zdravý vývoj orgánů a růst organismu, v pedagogice se to projevuje konkrétně **v umělecké práci s řečí**. Dále připomněl, že věkový průměr obyvatelstva vzrostl o 30 let, a přestože se prodloužil průměrný věk, zkrátilo se dětství. I zde může w. pedagogika působit ve prospěch dětství i důstojného stáří, a to hlubokými **intenzivními prožitky**, které děti mohou zažít **při vyprávění příběhů**. Ty se ukládají hluboko do duše a působí po celý život. Waldorfská pedagogika svým respektem k vývojovým fázím poskytuje dítěti prostor a čas pro prožití dětství. Dále se T. Zdražil zmínil o tom, že se výrazně změnila lidská výška, lidé narostli o 25 cm, což se projevilo hlavně v oblasti nohou. V nohách jsou nejvíce přítomny síly tíže, což vede též k tomu, že člověk velmi silně prožívá sám sebe. Vyčleňuje se z kosmických souvislostí a jeho hl. cílem je uspokojení těla, zábava, užívání života. I s tímto poznatkem pracuje waldorfská pedagogika, která se snaží **o prožitkové vyučování**, nejen o povrchní konzumaci informací. Velmi přínosná je v této oblasti též **eurytmie**.

Posledním jevem, který byl zmíněn, byla ztráta vztahu současného člověka k tradičním náboženstvím a zároveň vznik nové spirituality (44% lidí věří v posmrtný život). S tím je spojen další cíl waldorfské pedagogiky – **hledání smyslu a spiritualita**.

V přednášce N. Štukové byly popsány různé psychické stavy a nemoci typické pro dnešní dobu. Tyto nemoci byly dány do souvislosti se sestupem Já do fyzického těla. Zvláštní pozornost byla věnována **hysterii** jako ztrátě středu. Právě hysterie je považována za znamení dnešní doby.

O živých pojmech a zdravém vztahu ke světu přednášel D. Pleštil. Zaměřil se především na přírodovědné vyučování a konkrétně na nauku o rostlinách. Hovořil o definicích jako o mrtvých, ohraničených a neživých pojmech. Na příkladu vyučování o čekance předvedl, jak může vzniknout **živý pojem** schopný všestranné metamorfózy. Děti mohou ochutnat čekankový salát, popsat chuť, mohou si vyprávět o cikorce, která v dobách válek dokázala nahradit kávu, mohou vyslechnout legendu o dívce v modrých šatech, která netrpělivě vyhlížela svého rytíře a nakonec se proměnila v čekanku. Děti rostlinu též pozorují a popisují, a to v různých fázích vývoje. Je dobré nacházet vztahy vyučovaných jevů k člověku, porovnávat vývoj rostliny a vývoj člověka a z těchto poznatků budovat pojem člověka. D. Pleštil hovořil o hlavním úkolu waldorfské pedagogiky, kterým má být **překonávání sobectví**.

Německý waldorfský učitel p. Roeh se ve své přednášce zabýval **hledáním vnitřního člověka** při setkávání s dětmi a zároveň mluvil o napětí mezi vnějším a vnitřním člověkem. Vnitřního

člověka v dítěti oslovuje atmosféra, probuzený zájem a vnitřní aktivita, to jsou významné veličiny, které se projevují i na zdraví dětí. Vnitřní člověk má být u dítěte hledán a oslovován, protože to je zárodek naplnění smyslu existence lidské bytosti v pozdějších letech života. Hledání podstaty dětské osobnosti je však velice složité a vyžaduje mnoho pozorování, citlivosti a schopnost empatie, neboť dítě se může jevit navenek zcela opačně. Napětí mezi vnějším a vnitřním člověkem může být projevováno jako problémové chování.

Témata z přednášek i další témata odpovídající mottu setkání byla dále rozšiřována v pracovních skupinách.

V rámci uměleckých skupin se účastníci zdokonalovali v akvarelovém malování, práci s keramickou hlinou, eurytmii, hudebních intervalech, pletení z pedigu nebo tanci.

Každé ráno se zpívalo a žonglovalo.

V rámci setkání proběhla též valná hromada Asociace waldorfských škol v ČR.

V Ostravě se nachází Základní waldorfská škola a Střední waldorfská škola – lyceum, které má už své absolventy. Obě školy jsou situovány v těsné blízkosti v sídlištním prostředí. Zájem o umístění dětí do obou škol je ze strany rodičů velký, dobrá je spolupráce s místní univerzitou.

Setkání bylo zakončeno prezentací činností uměleckých skupin a poděkováním všem lektorům. Plni nových podnětů, ale i dovedností a zážitků ze setkání s kolegy, se v neděli po poledni všichni vydali na cesty do svých domovů. I veselá a pracovitá českobudějovická sekce.

Radka Konířová

Ohlédnutí za Adventním jarmarkem

V pořadí již 4. Adventní jarmark je minulostí. Oproti předchozím ročníkům se změnilo jeho působiště, tím se staly prostory ZŠW na Máji II, také množství stánků a dílniček oproti předchozím létům podstatně narostlo. To díky mnohem větším třídám, které také vykompenzovaly „méně snadnou“ přístupnost třetího patra.

Během čtyř hodin se tu prodaly téměř všechny výrobky, snědly se přinesené i na místě připravované dobrůtky; naše další smysly se potěšily živou hudbou a zpěvem a setkáváním se s přáteli; dílničky také nezhálely, zkrátka, myslím si, že vše proběhlo ke spokojenosti všech.

Díky vám všem, milí rodiče, děti, babičky, dědečkové, přátelé a jiní další, kteří jste přispěli svou „troškou do mlýna“. Bez vás by to takové nebylo. Ještě jednou, za naše děti, pro které to děláme, obrovské díky.

Zisk bude spravedlivě rozdělen mezi jednotlivé třídy MŠ a ZŠW a budou se z něj pořizovat potřebné pomůcky, hračky, nástroje dle uvážení učitelů a rodičů.

Těším se na vaši spolupráci při dalším jarmarku.

Eva Jírovcová

Proč má waldorfská pedagogika tak obezřetný vztah k médiím II ?

Zatímco sedmiletou dceru mobilní telefony nijak zvlášť nezajímají, náš devítiletý syn by už více než rok měl rád mobilní telefon. Líbí se mu jako důmyslný technický vynález a jako jeden ze svých argumentů pro přesvědčení rodičů uvádí, že ho má přece i spousta mladších dětí, než je on. A některé dokonce už několikrát! Tatínek (který na mé úpěnlivé naléhání před nedávnem přestal mobil nosit u pasu a pokud se jím ráno budí, nenechává si ho přes noc ležet vedle hlavy) si začíná říkat, že už by ho možná mohl pomalu dostat a prarodiče, pokud by neměli přísný zákaz, by mu ho už dávno s radostí porídili. Já se synovi snažím trpělivě vysvětlovat, že ho ještě vlastně nepotřebuje, že může kamarádům kdykoliv napsat nebo zavolat z telefonu rodičů, a že až to bude skutečně potřeba, že ho bude mít. A kdyby ho někdy náhodou potřeboval, že mu půjčím svůj. Také s ním mluvíme o tom, co by měl dělat, kdyby se octl sám v nějaké nepříjemné situaci. To prozatím pro obranu ideálů našťastí stačí. A proč taková obezřetnost?

Snažím se všimnout si chování a projevů lidí a hlavně dětí používajících mobilní telefon. Řada malých dětí má opravdu přes svůj útlý věk už několikrát přístroj, protože ty předchozí buď ztratily nebo zničily; ne úmyslně, ale prostě proto, že jejich míra pozornosti a opatrnosti není dost rozvinutá. Všimněte si někdy skupinek dětí, které místo toho, aby se spolu bavily, každé něco píšou do mobilu. Řada dětí ve školách se o přestávce baví tím, že si hraje se svým telefonem. Nehrají si se spolužáky a neodpočinou si při hře nebo spontánním pohybu. (V této souvislosti musím přiznat, že jsem opravdu ráda za to, že děti v naší škole tráví čas o přestávkách skákáním přes švihadlo, žonglováním, hraním si s kostkami, přelézáním klády, hraním vlastních vymyšlených her, obvykle s míčkem, běháním, tancováním a skákáním po chodbě, pískáním na flétnu, atp.) Starší děti pak s mobilem vymýšlejí na své spolužáky a učitele všelijaké zábavné kousky s funkcemi fotoaparát a video. Třeba vyfotí spolužačku na toaletě a přes bluetooth se během několika vteřin o svůj úlovek podělí s kamarády. Nebo vyprovokují učitele ke zkratové reakci, kterou si natočí...asi znáte podrobnosti této nedávné kauzy. Řada lidí s mobilním telefonem

trochu ztrácí zdravý rozum. Volají si třeba, že „už jsou za rohem“ nebo „když nejsi před restaurací, tak jsi asi uvnitř, že jo?“

To, že můj syn teď nemá mobilní telefon, ho učí zodpovědnosti. Protože si nemůžeme navzájem zavolat, musíme spoléhat jeden na druhého, že uděláme to, co jsme si slíbili a domluvili. A kdyby opravdu teklo do bot, ví, že má požádat nějakého dospělého, aby nám zavolal (má už dokonce zkušenost s tím, že to funguje). Samozřejmě si někdy říkám, jestli se necítí ošizený, méněcenný. Ale nemá svou vlastní hodnotu i to, že zažije, že nemůže mít všechno, po čem touží? Samozřejmě si někdy říkám, že se může dostat do nebezpečné situace, ve které by právě mobil mohl být záchranou. Nicméně pravděpodobnost takové události ve srovnání s vnímanými negativy mě prozatím nechává v relativním klidu. To vše je jednodušší také díky podpoře waldorfského prostředí, kde řada rodičů menších dětí s mobilní výbavou dětí nespěchá nebo je vede ke střízlivému používání. Šestáci už mají mobil všichni, ale funguje u nich dohoda, že si ho ráno vypnou, odloží a zapnou zase až při odchodu ze školy.

Asi nemusím nijak zvlášť vysvětlovat, že waldorfské učitelé nejsou zrovna nadšení, když jim děti oznámí, že mají mobil. Člověk nemusí být waldorfský učitel, aby si všimnul toho, jak horký je telefon a jeho ucho po několikaminutovém rozhovoru. O tom, jestli je toto pro mozek člověka (zvláště pak dětí, které mají tenčí lebeční kost a jinou vodivost tkání) možnou hrozbou, se vedou vášnivé debaty. Na lehkou váhu se neberou ani informace o možném negativním působení elektromagnetického záření, obzvláště pokud mobil nosíme na těle a vystavujeme tak své citlivé orgány permanentní radiaci. Lékaři a psychologové dokonce v loňském roce popsali novou poruchu chování, tzv. nomofobii, závislost na mobilním telefonu (z anglického *no mobile phobia*), kterou podle odhadů v jistém rozsahu trpí až polovina všech uživatelů na světě. Další informace o působení mobilních telefonů, včetně výsledků vědeckých studií z různých zemí (a mnohem varovnějších apelů na ochranu dětí, než jsme si dovolily my) najdete na webu elektrosmog.blog.cz.

Kateřina Dvořáková s použitím poznámek Jany Gažiové ze seminářů waldorfského specialisty na oblast informačních technologií Uwe Buermann

Kalendárium

Březen 2009

DATUM	HODINA	AKCE	MÍSTO
středa 11.3.2009	od 20:00	Dílo R. Steinera – otevřená pracovní skupina – čtení textů R. Steinera. Kontakt: 777 067 030	Dobrá Voda – fara – dům jeptišek
úterý 24.3.2009	19:00	„Elektrosmog“ – přednáška p. R. Hradila o působení mobilních telefonů a dalších moderních technologií na člověka a přírodu; vstupenky možno zakoupit předem v prodejně Slunečnice (Chelčického ul.)	c.k. Solnice
středa 25.3.2009	od 20:00	Dílo R. Steinera – otevřená pracovní skupina – čtení textů R. Steinera. Kontakt: 777 067 030	Dobrá Voda – fara – dům jeptišek
pondělí 30.3.2009	od 19:00	„Na cestě od lilie k růži“ – přednáška p. Táni Smolkové o výchově v prvním sedmiletí dítěte	c.k. Solnice

Duben 2009

DATUM	HODINA	AKCE	MÍSTO
středa 8.4.2009	od 20:00	Dílo R. Steinera – otevřená pracovní skupina – čtení textů R. Steinera. Kontakt: 777 067 030	Dobrá Voda – fara – dům jeptišek
středa 15.4.2009	19:00	Přednáška PhDr. Anežky Janátové během odpoledne možnost osobních konzultací po předběžné rezervaci na tel. 608 977 014 (M. Kubínová Šebelková), madlenka@atlas.cz	M. Chlajna 23, Č. Budějovice (areál ZŠ Máj II)
středa 22.4.2009	od 20:00	Dílo R. Steinera – otevřená pracovní skupina – čtení textů R. Steinera. Kontakt: 777 067 030	Dobrá Voda – fara – dům jeptišek

Květen 2009

DATUM	HODINA	AKCE	MÍSTO
středa 13.5.2009	19:00	Přednáška PhDr. Anežky Janátové během odpoledne možnost osobních konzultací po předběžné rezervaci na tel. 608 977 014 (M. Kubínová Šebelková), madlenka@atlas.cz	M. Chlajna 23, Č. Budějovice (areál ZŠ Máj II)

Redakce:

Eva Jírovcová (+420 606 286 687)
Petra Klee (+420 774 121 217)
Irena Polívková (+420 604 759 565)

E-mail: zvonek@waldorfcz.cz

Internet: <http://www.waldorfcz.cz>

Ročník 4 (2009), LEDEN – BŘEZEN

NEPRODEJNÉ

Použité zdroje (pokud není uvedeno jinak):

foto, obrázky – P. Dokoupilová, I. Polívková,
A. Havránek